

ikke ønsker at indføre nogen af de principper, som Dansk Folkeparti i en tidligere debat gik så stærkt ind for, men at vi holder fast ved den linje, som selvfølgelig ikke er statisk, men dynamisk, og som vi har fulgt i lang tid.

Søren Søndergaard (EL):

Nej, det har hr. Melchior fuldstændig misforstået. Altså, formålet med at stille den her forespørgsel er bestemt ikke at forhindre, at nogle af de konkrete og korrekte problemer, som er rejst, også af Dansk Folkeparti, ikke bliver diskuteret. Tværtimod. Men det er at se dem i en bredere sammenhæng og give dem en konstruktiv løsning. I stedet for at give dem en løsning, som fører til en hetzkampagne, er det netop at lave en proces, hvorigenom vi kan få nogle ting ændret. Det er det, der er formålet.

Og det er selvfølgelig også derfor, der står »at sikre kvalitet og fornyelse«. Det er med det formål, vi skal have den redegørelse, og det vil selvfølgelig ske ved, at når den redegørelse foreligger, vil vi tage en debat her i Folketinget, hvor vi helt konkret vil gennemgå, hvad det så betyder for fremtiden. For det er rigtigt: Vi skal ikke sidde og beslutte, hvilken kunst der skal indkøbes, men det er selvfølgelig, naturligt, at vi skal forholde os til, om det er relevant, at det er en meget lille gruppe, der indkøber kunst, og det er selvfølgelig meget relevant, at vi forholder os til, om ikke den gruppe skulle gøres noget større. Og det skal vi bl.a. gøre på baggrund af den redegørelse som led i processen. Vi ses til den diskussion, kan jeg sige til hr. Melchior.

Aase D. Madsen (DF):

Ja, det er søreme da godt, at vi ikke kom med som medforsslagsstillere her, når man er så dybt uenig om, hvad forslaget med hensyn til redegørelsen i virkeligheden indeholder. Og jeg kan da godt se, jeg var naiv. Jeg troede jo, at det var ministeren, der skulle sige til Statens Museumsnævn: Nu skal I udarbejde en redegørelse, der indeholder dit og dat med tilbageblik på bl.a., hvad der er sket, og hvad vi kan gøre bedre. Og her siger hr. Arne Melchior: Jamen det er bare en rapport af de sædvanlige osv., osv. Jamen så kan man jo lige så godt lade være. Hvorfor er CD så gået med på denne redegørelse? Det er selvfølgelig ikke op til Dansk Folkeparti at spørge om det.

Men jeg kan da se, det er godt, vi ikke er gået med på den i hvert fald, når der er så dyb uenighed. Jeg synes, det er utrolig pinligt.

Arne Melchior (CD):

Jeg må sige til fru Aase Madsen, at hr. Søndergaard og jeg såmænd ikke er grundlæggende uenige om synet på disse ting. Det er vi ofte i mange ting, men jeg føler ikke, at vi er særlig dybtgående uenige.

Jeg har bare påpeget, at der bruges et ord, som næsten er nøgleordet i denne vedtagelses tekst, som ikke ret mange ved hvad betyder. Jeg skylder biblioteket at oplyse, at det desværre først nåede mig efter min ordførertale. Så fik jeg et notat på 10 sider om armslængdeprincippet, og der står bl.a. at læse: »Igen gennem hele evalueringssperioden har vi oplevet stor uklarhed om begrebet armslængde. Det anvendes i flæng som skjold eller våben, og der er nærmest gået inflation i begrebet«.

Lidt tidligere på samme side står der der: »Vort bud på et lokalt, regionalt armslængdeorgan er et lille, operationelt fagråd med indstillingsret, personligt udpegede rådsmedlemmer, heraf 1 eller 2 fagpersonligheder udefra«.

Men det er altså ingen af de svar, jeg fik af de ordførere, der har været med til at lave teksten. Jeg har da lov at påpege, at når vi alligevel kan stemme for, så er det, fordi der ikke står noget væsentligt nyt, og selvfølgelig skal diskussionen da ikke standse med denne debat eller denne vedtagelse.

Må jeg minde om det gode gamle ord: Aldrig færdig, altid på vej. Det er da klart. Jeg sagde bare: Det er en dynamisk proces, en hele tiden for sig gående proces. Der skal bare ikke være noget stort sporskifte. Der skal ikke være nogen stor retningsændring. Det store flertal af befolkningen og dets repræsentanter på Tingene er enige om retningen, og det er jeg glad ved at kunne konstatere, og derfor kan vi stemme for denne fælles tekst.

Henrik Svane (RV):

Kvaliteten i og interessen for kunsten udvikles gennem stadig debat. Det har vi været i gang med i eftermiddag, og det synes jeg har været spændende.

I Det Radikale Venstre ønsker vi at fastholde armslængdeprincippet. Dette princip er ikke udtryk for ministeriel eller politisk ansvarsflygtelse, men betyder, at bredden og alsidigheden sikres bedst muligt. Reglerne omkring beskikkelse til de forskellige udvalg, som ministeren har fremlagt, er også med til at sikre, at vi ikke skaber eller udvikler en kunstjunta eller en kunstlike.